

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Nou abonament

la

„Tribuna“

se începe **cu 1 Iulie st. v. a. c.**

Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta utalvány — Post-
Amweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li-s'au trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea „Tribunei“.

Sibiu, 25 Iunie st. v.

Atacurile, ce se pornesc dilnic în contra
existenței noastre naționale, nu ne mai fac
nici o surprindere. Cunoaștem tendințele
adversarilor nostri și de aceea sîntem pre-
parați pentru ori-ce eventualitate.

Vitregitatea timpurilor trecute ne-a de-
prins cu necasurile, ne-a întărit puterea
de rezistență și acum după ce avem și o
conștiință națională pe deplin dezvoltată,
nu ne mai temem, că visul Maghiarilor
se va pute preface vre-odată în realitate.

Cu cât tendințele de maghiarizare vor
fi mai pronunțate și atacurile contra des-
voltării noastre naționale mai violente, cu
atât rezistența noastră va fi mai energică
și activitatea noastră mai intensivă.

Am trăit ca Români aproape o mie
și opt sute de ani, Români voim să fim
și pe viitor. Maghiari nu ne vom face
odată cu capul, măcar dacă am ști, că
avem se perim cu toții.

Românul tot-deauna a căutat dragos-
tea și frăția cu elementele conlocuitoare,
n'a avut în vedere decât egalitatea de
drept și de fapt și ca respătă n'a primit
din partea sferelor politice maghiare decât
dispreț, calumnia, înjosire și jignire în
desvoltarea lui națională — toate acestea
în scop de a curma elementului român
firul vieții naționale, fie prin împingerea
la miserie completă, fie prin desnaționa-
lizare.

Facă dar politici maghiari tot ce
poftesc, sînt deplin stăpâni pe situație; a
lor va fi însă și răspunderea pentru urmări.

Noi Români ne cunoaștem destul de
bine, scim ce voim și scim ce putem. Pot
să o știe și Maghiarii aceasta; li s'a spus
de nenumerate ori din partea represen-
ților poporului român. Dacă nu voiesc
să înțeleagă, vina nu este a noastră.

Programul stabilit în conferința na-
țională din Sibiu este destul de clar și
precis. În el sînt puse toate dorințele
și aspirațiunile poporului român. Nu se
cere decât nise mici garanții pentru exis-

tența și desvoltarea noastră națională, fără
de a se jigni cât de puțin mersul liniștit
și pacinic al patriei comune. Baza de
acțiune a Românilor este tocmai în con-
formitate cu caracterul poliglot al regatului
coroanei St. Stefan.

Și cu toate acestea bărbații politici
ai Maghiarilor nu ved în toată mișcarea
Românilor decât tendențe ostile statului.
Toate contribuțiunile de bani și sânge
date de Români dacă nu mai mult, dar cel
puțin în aceeași măsură ca și de Maghiari,
nu dovedesc întru nimic lealitatea și pa-
triotismul elementului român. Nu, Români
sînt daco-romaniști; ei voiesc distrugerea
statului ungar. Așa ni se țice în fie-care
zi, fără de a ni se pute dovedi o singură
dată.

Dacă sîntem daco-romaniști, în înțe-
lesul de dușmani ai statului, avem lege,
pentru ce nu sîntem trași la răspundere?

Pentru-că toată această acușiune nu
este decât un pretext spre a se legitima
ori-ce măsură restrictivă și prigonitoare
față cu elementul român.

Nu sînt de ajuns loviturile ce ni s'au
dat, — pentru-că ele nu ne-au cauzat
moartea, trebuie altele noue și mai pu-
ternice.

Deci să contestăm, își țic sferile po-
litice maghiare, patriotismul poporului ro-
mân și apoi să cerem guvernului reforme.
Și în această privință nu există deosebire
în partidele politice maghiare.

Și guvernamentalii și opoziționali au
aceeași linie de conduită față cu noi, ear
guvernul ca guvern constituțional, negreșit
n'are încotro, trebuie să se supună curen-
tului opiniunii publice.

Tactica este minunată. Astfel s'a ur-
mat în trecut, astfel se urmează și acum,
Presa maghiară cere, și guvernul ascultă.

Două lucruri sînt, care i-au supărat și
fi supără cu deosebire pe Maghiari: presa
Românilor și a Slavilor și autonomiile biseri-
cesci ale acestora. Deci acestea trebuie
atacate.

Atacul s'a început deja. Presa gu-
vernamentală de cătă-va vreme strigă ne-
conținut contra libertății excesive (!) a
presei, și pentru-ca favoriții guvernului, cu
strigătul lor, să nu dea în răgușeală, gu-
vernul s'a și grăbit prin organul „Cores-
pondenței Politice“ a pune în perspectivă
luarea de măsuri excepționale în contra
agitațiunilor ce se fac prin presă pentru
antisemitism, panslavism și daco-ro-
manism.

Ce are să însemneze, după conceptul
Maghiarilor, luarea de asemenea măsuri
excepționale, noi o scim de mai nainte.
Prin ele se urmărește scopul de a se sdrobi
și ultimul refugiu al inimilor amărite:
plângerea prin graiu sau prin scris pen-
tru nedreptatea oamenilor.

A Maghiarilor este puterea, facă dar
și aceasta, ca nu cumva să devină necon-
secuenți cu principiile lor de libertate.

Cât pentru autonomia bisericească
română eată reforma ce o propune „Pesti

Napló“ organul opoziției moderate: Preoți
să fie mai puțini, dar mai bine plătiți și
mai culti; legislațiunea să stabilească leafa
preoților și învățătorilor și unde va fi ne-
cesitate să vină în ajutor statul. Dreptul
de a întări pe preoți și învățători să fie
rezervat ministrului de culte. Cu modul
acesta „Pesti Napló“ crede că agitațiunile
daco-romănesci vor înceta, pedecile ce stau
în calea învățării limbei maghiare vor fi
înlăturate și sfîrșitul sfîrșiturilor va fi că
Români se vor maghiarisa.

Resultatul, la care au ajuns marii cal-
culatori politici dela „Pesti Napló“, nu-i
vorbă, este admirabil din punctul de ve-
dere șovinist maghiar; greșeala este numai,
că ei au făcut socoteala fără birtaș. Ei nu
voiesc să înțeleagă, precum nu voiesc nici
alți conaționali de ai lor, că toată truda
lor pentru maghiarizare este zadarnică, de-
oare-ce poporul român nu se simte nici
cât de puțin dispus de a-și părăsi limba
și legea strămoșească.

Mundus vult decipi, ergo de-
cipiatur. Dealtmintrelea nu ne îndoim,
că diaristica maghiară ne va mai da oca-
siune să revenim asupra acestor două ces-
țiuni, pe care astăzi numai le am atins.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Făgăraș, după alegerile din a. c.

Trecînd preste descrierea alegerilor de pre-
teritorul acestui comitat, cari s'au făcut cunoscute
publicului în trei diare romănesci de odată, să-mi
fie permis a mă exprima și eu asupra procedurii
bune sau rele, ce au urmat conducătorii poporului
din comitatul Făgărașului, și încât au meritat
în trecut și în prezent critica aspră ce li s'a fă-
cut prin diaristica română, căci înainte de a
judeca o faptă trebuie cunoscute împrejurările
ținutului, și e un păcat a trage în noroiu per-
soane fără a pricepe situațiunea.

Dintre comitatele romănesci, cari au existat
odată, numai comitatul Făgărașului mai stă aji.
Să credem oare că guvernul îl ține pentru me-
ritele noastre „patriotice“? Așa s'ar părî din
multele corespondințe ce au cetit oamenii din
diare; cari însă n'au fost serios desavuate de oa-
menii nostri competenți. Pentru ce nu, d-lor o vor
scî mai bine. Existința comitatului nu e de a
se atribui păcatelor noastre. De când există
acest municipiu înțeligența română oficioasă și
neoficioasă a fost trasă în noroiu prin diaristică.
Nu se poate țice că doară deosebita corespun-
dențe eșite de pre aci, ar fi o critică a păcatelor
păcătoșilor, căci mai adeseori acelea au fost scrise
fără cea mai mică cunoștință de cauză. În unele
timpuri erau lovite toate lucrările bărbaților din
acest comitat cu atîta vehemenție, încât își venia
a crede că ar dori corespondenții să dea lovitura
de moarte acestui municipiu. E laudabil zelul
corespondenților; nu se poate contesta că cu-
vințele scrise a d-lor vor fi isvorit din bogăția
simțimentelor curate romănesci, dar în același
timp oamenii mai bătrîni spun, că abstrăgînd
dela unele cari sînt infectate și cu personalități,
sînt multe tineresci fără cunoștință serioasă de
cauză. Că vor fi păcătoși și pe aci ca în tot
locul, nu se poate nega, dar apoi să vedem de
unde isvorăsc și a-le noastre păcate.

Când a tras guvernul cu peana preste
cîteva comitate a-le Transilvaniei, era vorba să
tragă și preste comitatul Făgărașului și să-l îm-
partă între comitatele mărginașe. A dat însă
aci de o pedecă. Trebuia să-l împartă între

cele două comitate vecine Sibiu și Brașov. Po-
litica de stat se contraria cu această împărțire,
fiind-că comunele din comitatul Făgărașului sînt,
cu o mică excepțiune, comune curat romănesci
și prin adnexarea lor la Brașov sau Sibiu ele-
mentul germân se întăria. S'a făcut deci o ex-
cepțiune cu noi și în un șir de căți-va ani a
existat ca comitat provisor sub administrarea co-
mitelui suprem a comitatului Brașov. După tre-
cerea cîtorva ani guvernul s'a convins, că sîntem
un „malum necessarium“ și astăzi pare că ne-a
scos din starea provisorie dându-ne comite suprem
propriu, dar nu un român precum cu dreptul
puteam aștepta. În ceea din urmă între împre-
giurările de aji mai că nici nu am dori pe ni-
cări să avem prefecti români, căci ne-ar durî
mai tare, se ni-i arunce în ochi și noi să nu-i
vedem. Îmi închipuiesc trista rolă a unui asemenea
om. Astfel existăm astăzi, în tot cazul nemul-
țumiți cu starea, dar cumpenind bine împrejiu-
rările și cunoscînd luptele fătîșe și mai ascunse,
am pute avî cutezarea a țice cu inimă curată,
că ne-am susținut cu onoare și că între împre-
giurări în municipiu n'am pierdut. Să luăm între
altele în considerare persoanele, cari luptă, și nu
vom greși dacă susținem, că interese personali
nu pot fi la mijloc, ar rămîne deci că bărbații
conducători au păcatul de a nu pricepe con-
ducerea luptelor noastre. — Nu le rămîne celor
ce îi trag în noroiu decât să-și ridice voacea,
să-i dea de o parte, căci ar fi o greșeală să-și
lase nefolosite puterile. Până atunci mai slă-
biască cu tina, rezervându-și negreșit dreptul de
a denuncia națiuni pre cei vinovați.

E vorba acum mai de curînd de alegerile
dietai. Conduita Românilor a fost onorifică.
Cum au vorbit delegații nostri dela conferința
din Sibiu poporului, a scris un diar de ale noastre.
E vorba în aceea scrisoare că un vorbitor a com-
promis cauza națională. Se poate; modul de a
judeca a diferiților oameni e deosebit. Eu unul,
care cunosc cât e de greu a reține pe boer
dela urmă, mă înecumet a țice că au lucrat pre
cât se poate numai de prudent, căci sîntem cam
săraci în factori de lumină prin comune. Să ne
mai mărturisim păcatele și drept, căci e cam
urît a arunca slăbiciunile generali în spatele
unora. Corespondenții ar trebui să caute
mai afund după isvorul rîului și-l vor afla alt
unde. Dacă vor căuta cătuși de cu puțină
nepreocupațiune, vor înceta de a însinua pe in-
teligenții conducători ai acestui municipiu ca pe
cei mai păcătoși din lume. De un șir de ani
încoace prin toate corespondințele din gazete ne
presentăm lumei ca gunoiu. Ar fi timpul se
ne vedem de necasuri, să avem mai multă stimă
noi de noi, să studiăm situațiunea dela sate, să
începem a vindeca rîul, ca astfel să nu fim siliți
totdeauna a ne țice: Dintre două rele alege
pre cel mai mic. Căci trebuie să recunoaștem
lipsa de lumină pre la sate. Am țis sine ira
et odio.

În urmă o să aibă și Făgărașul cale ferată.
Negreșit că în acest cas vom recăștiga miliția și
doară și tribunalul, dar apoi olteanul cărăuș,
va perde.

Borgo-Prund, 18/30 Iunie a. c.

În toată partea nordică a Transilvaniei,
Români de religiunea greco-orientală au numai
singur o școală normală cu patru clase și aceea
e cea din opidul romănesc Borgo-Prund, proto-
presbiteratul Bistriței. — Aceasta s'a ridicat la
rangul de școală normală numai la anul 1872.
Până atunci ea a fost școală trivială cu un în-
vățător. De și s'a prefăcut în anul amentit în
școală normală, totuși edificiul a rămas același.
În el astăzi sînt numai trei chilii de școală
pentru trei clase, ear localitatea pentru o a patra
clasă se închiriază în tot anul căte pentru o
sumă nu mai mică de 70 fl. Dată această sumă
pe 10 ani, rezultă un product de 700 fl. Ase-

curăm pe toți cei competenți, că cu 400—600 fl. numai cu câți-va ani mai înainte ar fi adaptat și încă cu mare ușurință, la edificiul existent de școală și a patra chilă pentru o clasă a scoalei normale, și așa deoparte nu ar fi spesat așa de mult, cum au spesat cu închirierea; iar de alta ar fi toate clasele normale în un edificiu.

Ar fi foarte de dorit, că dacă nu s'a făcut până acuma, la repeștele rogări și urgări a Borgoanilor nimica în asta privință, să se facă baremi acuma, căci lipsa e mare. Școala aceasta ca și gimnaziul din Năsăud și ca și celelalte școli normale și triviale din fostul district al Năsăudului, e susținută de fondurile școlare centrale grănițarești din Năsăud. La densa, pentru propunerea religioasă funcționează doi cateheți: unul pentru religioasă greco-orientală și altul pentru cea greco-catolică; pentru celelalte obiecte de învățământ funcționează trei învățători ordinari, din cari unul e și director și un adjunct învățătoresc.

Numărul școlărilor, cari cercetează această școală variază între 120—140 pe fiecare an școlastic.

Fiecare catechet are câte o remunerație anuală de 72 fl. v. a. Această remunerație nu ni-se pare destul de proporționată față cu numărul școlărilor, la cari li se propune studiul religioasă, căci pre când numărul școlărilor de religioasă gr.-or. variază între 85—110; pre atunci al celor de religioasă gr.-cat. variază între 25—40 pe fiecare an. Remunerația însă e egală la fiecare catechet. Învățătorii ordinari au câte un salariu de 500 fl. v. a. pe an. Directorul, carele totdeauna e dintre învățătorii ordinari, mai are pre lângă salariu și o remunerație de 100 fl. pe fiecare an pentru lucrurile direcționale. Adjunctul învățătoresc are un salariu de 400 fl. pe an.

La această școală, comisiunea fondurilor școlare din Năsăud, ca reprezentante al patronatului numitelor fonduri în tot anul își trimite câte un delegat al seu, în calitate de comisar, ca se asiste cu deosebire la examenele de vară. În anul acesta examenele de vară la școala din acestiune s'au ținut Joi și Vineri în 26 și 27 Iunie n. a. c. Ca comisar din partea patronatului fondurilor a fost trimis un bărbat dela Năsăud, versat în cunoștințele pedagogice și practice pe terenul învățământului școlar, în persoana d-lui Cosma Anca, director al școlărilor normale și de fete din Năsăud. Acest stimabil bărbat, spre a-se pute convinge mai cu temei despre progresul învățământului la această școală, a cercat ca fiecare învățător se examineze din fiecare învățământ pe fiecare școlar. Noi, cari am fost de față ca privitori la aceste examene, ne-am convins înșine despre practicabilitatea acestei examinări. Răspunsurile școlărilor din toate ob-

iectele de învățământ, în cât putem noi judeca ca nespecialisti în pedagogie, au fost precise și satisfăcătoare. Despre aceasta și d-l comisar și-a arătat mulțumirea la finea examenelor, prin o vorbire plină de adevăruri, în care a afirmat, că: „resultatele acestor examene s'unt îmbucurătoare“. Vineri după amiaza cătră 4 oare a vizitat d-l comisar cu o mulțime de alți bărbați inteligenți și școala privată de fete din Borgo-Prund. Despre existența și prosperarea acestei școle vom reveni cu altă ocaziune; de astădată pre când deoparte atragem din nou atențiunea patronatului fondurilor din Năsăud la necesitatea urgentă de a dispune adaptarea unei chilii de școală la edificiul cel vechiu al școlei normale de astăzi, precum și la regularea dreaptă și ecuitabilă a remunerației catechetilor în proporțiunea numărului școlărilor de deosebite confesiuni dela acea școală, pe atunci de altă parte asigurăm pe d-l comisar, că prin portarea-i deamă de un adevărat bărbat de școală și-a sădit și întărit din nou stima și simpatia înaintea Românilor borgoani. XX.

Statutele

cassei de păstrare (reuniune) în Seliște.

(Continuare.)

II. Membrii reuniunii.

§ 10. Membru al reuniunii poate fi ori și cine, dacă e maiore, dispune liber de averea sa, se bucură de o viață nepetată, e cu locuința permanentă în Seliște sau într-o altă comună, care aparține la berul Seliștei și este cunoscut direcțiunii reuniunii.

Despre primirea unui membru decide direcțiunea cu majoritate de voturi prin ballotage. La cas de a fi respins cineva cu dorința de a se face membru, e în drept să reclame la adunarea generală.

§ 11. Fiecare membru a reuniunii e în drept:

- a) a lua parte la adunările generale ale reuniunii și de a conlucra la toate alegerile și decisiunile;
- b) a lua anticipație din cassa reuniunii pre lângă interese, — după cât vor ajunge mijloacele de bani din cassa, și amăsurați garanției oferite; și
- c) a trage după depunerile regulate interesele ce vin după ele, cari însă nu pot să fie mai mari decum se plătesc în genere prin reuniune după alte capitale depuse spre fructificare la reuniune. — Fiecare membru al reuniunii are în adunarea generală numai un singur vot, și de dreptul de votare poate usa numai în persoană.

§ 12. Datorințele membrilor s'unt:

- a) de a presta depunerea regulată a sa la cassa reuniunii conform §-lui 3; și
- b) de a solvi taxa de înscriere, pentru fondul de rezervă conform §-lui citat.

Fiecare membru primit e dator, după ce a intrat în reuniune, a subscrie exemplarul original

a acestor statute, care se va da în păstrare la direcțiunea reuniunii; această subscriere deobligă pre fiecare membru de a se supune necondiționat normelor acestor statute și decisiunilor reuniunii.

Membrii reuniunii nu s'unt în drept de a ceda sumele lor depuse la reuniune și nici de a împovăra în nici un chip această sumă.

§ 13. Înșurirea de a fi membru la reuniune se stinge:

- a) cu trecerea din viață a membrului;
- b) prin eșire de bunăvoie din reuniune;
- c) prin eschidere din reuniune.

Fiecărui membru e permis de a eși din reuniune la sfârșitul fiecărui an, — e dator însă a anunța această voință a sa cel puțin cu o lună înainte de finalul anului la direcțiunea reuniunii.

Eschiderea unui membru din reuniune urmează la hotărârea direcțiunii în formă de ballotage și în următoarele casuri:

1. Dacă și-a perdit însușirile de membru enumerate în § 10;

2. dacă nu prestează punctuos depunerile normale de statute și rămâne în restanță cu rate lunari cel puțin pe 3 luni, ear în urma provocării la împlinirea datorinței cel puțin în termen de o lună nu corespunde;

3. dacă nu răspunde anticipațiunea primită dela cassa reuniunii la termen punctuos și lasă lucrul până se chiamă în judecată; și

4. dacă păgubesc interesele reuniunii sau se cercă a le păgubi și calcă statutele sau conclusele reuniunii. În toate casurile acestea membrul, care ese din reuniune rămâne în obligo încă un an întreg după eșirea sa, față de creditorii reuniunii și sumele depuse în socoteala sa la reuniune ca habet și le va pute ridica dela cassa numai după trecerea acestui an și după stabilirea bilanțului pe acest an.

La fondul de rezervă membrii eșiți nu pot face pretensiuni. — Următorii în drept a unui membru decedat intră în drepturile repausatului cu respect la capitalul depus de decedatul antecesor al lor.

III. Administrațiunea reuniunii.

§ 14. Organele pentru conducerea administrarea și controla reuniunii s'unt:

- a) adunarea generală;
- b) direcțiunea;
- c) consiliul de inspecțiune.

§ 15. Toate acelea drepturi, cari le compet membrilor în privința afacerilor reuniunii, le exercitează totalitatea membrilor în adunările generale. În tot anul se va ține cel puțin o adunare generală în luna lui Februarie sau Martie. — O adunare exstraordinară va trebui să se conchiame și țină îndată ce va afla direcțiunea de lipsă sau consiliul de inspecțiune, sau dacă o vor cere cel puțin 200 din membrii reuniunii. — Conchemarea membrilor reuniunii se face prin foile designate prin direcțiune pentru publicațiunile reuniunii și prin mijlocirea oficiilor comunale, și asta totdeauna cu 8 zile mai înainte.

Invitarea va cuprinde toate obiectele de desbatere și numai asupra acestor obiecte se va pute aduce decisiune meritorică.

Conclusele adunării generale se fac prin majoritatea absolută a membrilor prezenți. — Adunarea generală e capace de conclus îndată ce s'unt prezenți 20 de membrii afară de membrii din direcțiune și din consiliul de inspecțiune.

În lipsa acestui număr se va conchema din nou adunarea generală în care vor decide apoi membrii prezenți fără privire la numărul lor. — Conclusele făcute în adunarea generală în formă legală, leagă pe toți membrii reuniunii. Votarea se face de regulă prin sculare sau ședere, cerând însă cel puțin 10 membrii din cei de față, ca să se facă votarea secretă sau nominală cu „da“ sau „ba“ atunci trebuie să urmeze votarea în modul cerut. Adunarea generală se preșidează de președintele reuniunii, și în lipsa sa de vice-președinte, ear în lipsa acestuia de un membru al direcțiunii numit de ea însăși. — Președintele defige ordinea obiectelor de deliberare, conduce desbaterile, ordina votarea, denumesce unul sau doi notari, și pentru actele de alegere doi scrutători cari au să verifice procesul verbal. — Despre decisiunile adunării generale se ia un protocol, care se subscrie de președinte, de scrutători și de notari. — Numele membrilor prezenți se trece în protocol. — În protocol se scriu numai decisiunile luate. Un exemplar al protocolului se subterne tribunalului din Sibiu ca judecătoria comercială.

Sfera adunării generale se estinde asupra următoarelor afaceri:

- a) alege, demisionează și absoalvă membrii din direcțiune și din consiliul de inspecțiune;
- b) revece și aplacidează socotelile, stabilește bilanțul și hotărăsece ce dispozițiuni să se iee în privința câștigului curat;
- c) decide despre eventuala fuziune cu altă reuniune;
- d) încheie contracte, cartele, care au de scop a aduce folos reuniunii;
- e) decide despre micșorarea sau mărirea depunerilor regulate;
- f) decide despre disolvarea reuniunii și designează pe licidatori;
- g) modifică statutele;
- h) statorosece mărirea intereselor și a sumei, ce direcțiunea poate lua împrumut dela alții; și
- i) hotărăsece în pricinile născute între membrii despre drepturile și datorințele lor, dacă o parte sau alta nu e mulțumită cu decisiunea direcțiunii. —

Statutele acestea se vor pute schimba numai atunci, dacă vor vota $\frac{2}{3}$ părți dintre membrii de față a unei adunări generale, capace de conclus, schimbarea lor, și dacă se vor observa normele cuprinse în articolul de lege XXXVII ex 1875.

Afară de casurile prevăzute în lege se poate disolva reuniunea numai atunci când se vor vedea astfel de perdeni, sau va eși din reuniune un astfel de număr mare de membri, încât o continuare cu succes a afacerilor ei nu va mai fi posibilă.

Un conclus pentru disolvarea reuniunii se va pute aduce în formă legală numai într-o adunare generală în care se va afla de față cel puțin $\frac{1}{2}$ dintre toți membrii și în care vor vota cel puțin $\frac{2}{3}$ părți dintre cei prezenți pentru disolvare. — La cas când reuniunea se disolvă prin decisiunea adunării generale, sau prin hotărârea tribunalului, modul de licidatiune îl regulează adunarea generală, dacă aceasta nu se poate împlini ca licidatori fuzionează membrii direcțiunii. — La disolvarea reuniunii direcțiunea

Foița „Tribunei“.

Din literatura geografică a Transilvaniei.

I.

Johann Tröster, *Das alt und neu teutsche Dacia, das ist neue Beschreibung des Landes Siebenbürgen, Nürnberg 1666.*

(Continuare.)

„Timbrul latinității al Romanilor valachi îl confirmă și sigilează limba lor încă aproape latină, care deși a împrumutat ceva dela limba veche transilvană germână și maghiară, în celelalte și-a păstrat caracterul roman până în ziua de azi. D-nul Lucius ce e drept a reproduș un model de limba lor în „Croatia“ sa, dar acesta a fost împrumutat dela altul; eu însă care începând din tinerețe am vădut pe acești oameni în patria mea și vorbesc chiar limba lor, vreau a arăta se scurt, ce au sau n'au comun cu limba latină și nemțescă. Mai înainte însă este de înșemnat, că vechii țărani romani au vorbit cu mult mai prost și mai simplu, decât cetățenii orașelor, ceea ce între alții ni-o atestă Augustin De Doctr. Christ. lib. 2. c. 13.

Astfel deci prima etate a latinității, care este de socotit cam până la limba romană, ce înfloria pe timpul lui Iuliu și August, ca ceva observabil, trebuie deosebită de limba ciceroniană, ce se folosește azi. Căci Enniu scrie: „Vulturis in sylvis miserum mandebat hemonem“, care pe timpul lui Cicero ar fi trebuit să sune: „Vultur in sylvis miserum mandebat hominem.“ Un asemenea model de limbă veche se poate ceti la Roma în Capitoliu, pe o peatră sculptată pe tim-

pul primului răboiu punic, unde aflăm „legiones“ în loc de „legiones“, „maestratos“ în loc de „magistratus“, „bovebous amisseis“ în loc de „bovibus amissis.“ (Lipsius Auct. Insc. Vet.)

„Dacă așadar Valachii nostri romani folosec unele cuvinte sau expresiuni, cari nu consună întocmai cu limba romană foarte avântată de pe timpul lui Tulliu, nu trebuie calificate numai decât de tătare sau barbare, fiindcă s'unt în cele mai multe casuri cuvinte vechi germane, grecești, maghiare sau slavoane, dela cari le-a primit acest popor, prin schimbarea stăpânirilor. Aceasta se poate vedea din următoarele:

În l. valachă. Latinesce. Nemțesco.*

„Buna Zoa.“ Bona ζώη. Guten Tag. (Bună ziua).

„Iesch Senetos?“ Esne sanus? Bist du gesund? (Ești sănătos?)

„Hara Dumnyesu.“ χάρρα Domino ζεσ. Gott Lob. (Har lui Dumneșeu).

„Cumai Dormit.“ Quomodo Dormisti. Wie hast du geschlafen. (Cum ai dormit).

„Bineam Dormit.“ Bene dormivi. Ich hab gut geschlafen. (Bine am dormit).

„Undye jeste muiere ta?“ Ubi est mulier tua?

Wo ist dein Weib? (Unde este muiera ta?)

„Ke mers la ciimp.“ Ivit ad campum. Sie ist aufs Feld gegangen. (Că a mers la câmp).

„Tschese fatsche acolo.“ Quid faciet ibi. Was soll sie da machen. (Ce să facă acolo?)

„Ke paste Boi, capre.“ Pascit boves, capras. Sie weidet der Ochsen, Geysz. (Că pasce boi, capre).

* În toate citațiunile de frase sau cuvinte fie germane sau din alte limbi, în întreagă scrierea de față s'au păstrat modul de scriere al autorului. Aci s'a alăturat și pronunța corectă română.

„Masa.“ Mensa. Ein Tisch. (Masa).
 „Foc.“ Focus. Das Feuer. (Foc).
 „Chertia.“ Charta. Ein Papier. (Hârtia).
 „Charta.“ Liber. Ein Buch. (Carte).
 „Kal.“ Equus. Gaul. (Cal).
 „Fun.“ Foenum. Heu. (Fân).
 „Scroefe.“ Scrofa. Sau. (Scroafă).
 „Porcel.“ Porcellus. Ferklein. (Purcel).
 „Gaina.“ Gallina. Henne. (Găină).
 „Parumbch.“ Palumbos. Holtztaube. (Porumb).
 „Ginske.“ Gansa. Gans. (Gâscă).
 „Oi.“ Ovis. Schaf. (Oaie).
 „Oa.“ Ova. Eyer. (Oaue).
 „Ursul.“ Ursus. Bär. (Ursul).
 „Lupul.“ Lupus. Wolff. (Lupul).
 „Vulpe.“ Vulpes. Fuchs. (Vulpe).
 „Iepure.“ Lepus. Haas. (Iepure).
 „Saire.“ Sal. Saltz. (Sare).
 „Pepere.“ Piper. Pfeffer. (Piper).
 „Carnye.“ Caro. Fleisch. (Carne).
 „Vin.“ Vinum. Wein. (Vin).
 „Olagiu.“ Cerevisia. Schwed.: Öl. Bier. (Bere, Olagiu?)

„Groapa.“ Fossa. Finlând.: Grooppi. Gruben. (Groapă).

„Törg.“ Forum. Schwed.: Thorg. Mark. (Törg).

„La Oeste.“ In hosticum. In Krieg. (La oaste).

„Lasse me em patsche.“ Lasz mich in Pace. (Lasă-mă în pace).

„Passe la dracul.“ Passier zum Drachen oder Teufel. (Pasă (mergi) la dracul).

„Mununke.“ Manduca. Isz. (Mănâncă, imper.)

„Be.“ Bibe. Trink. Bè.

„Auss moi.“ Audis mi. Mein höre. Auđi mēi sau auđi-mē).

„Ke em pransit.“ Pransus sum. Ich hab zu Mittag-gegesen. (Că am prânđit).

„Assa greschte Rumunyi.“ Also reden die Wallachen. (Așa grăiesc Românii).

„En zara Erdelyaske.“ In Siebenbürgen. (În țara Ardelească).

„Barbaty su Muiere.“ Männer und Weiber. (Bărbați și muieri).

„Voiniczi su Fătelye.“ Jünglingen und Jungfrauen. (Voinicii și fetele).

„Ku fitschori lor.“ Mit ihren Kindern. (Cu feciorii lor).

„Su la țara Muntenaske.“ Auch in der Moldau. (Și în țara Muntească).

„Su la țara Rumenaske.“ Und in der Wallachei. (Și în țara Românească).

„Su la Maramorosch.“ Und im Alten Moresch. (Și la Maramureș).

„En mai mult zara nu sent Rumunyi.“ In keinen Land mehr findet man Wallachen. (În mai multe (adece în alte) țeri nu s'unt Români).

„Aceasta este limba de azi a Walachilor români, pe care ei, separați de toți latinii au păstrat-o în decurs de 1565 de ani, dar s'unt siliți să o amestece cu cuvinte germane, grecești și maghiare, parte bine pronunțate, parte corupte. S'unt deci toți aceia în rătăcire, cari voiesc a ține pe Valachi, cu Bonfiniu, de urmași ai Iefilor și Dacilor și cari voiesc a deduce originea lor, cu cronica ungaro-transilvană tipărită la Frankfurt în anul 1663 dela Sarmăți sau Tataři. Căci toate semnele distinctive înșirate până aci ne documentează fără contradicere, că ei s'unt resturile popoarelor Traiane emigrate aici și cu datele, cu portul și cu limba lor, pe cât e posibil, înfățișează, ca într'un idil de al lui Virgiliu, pe

are în tot cazul de a împlini formele prescise în legea comercială. Datorința consiliului de inspecție de a controla, rămâne neatinsă și sub durată licitațiunii.

Avea reuniunii disolvate după acoperirea pasivelor se va împărți în proporțiune între membrii. (Va urma.)

CRONICĂ.

Maiestatea Sa și principele de coroană Rudolf au plecat ieri la ameași la Pola spre a asista la manevrele flotei.

*

Comisiunea pentru regularea graniței austro-ungare-române este acum adunată aici în număr complet, dacă nu cumva dl Leon Negruzzi din Iași mai are să vină și d-lui. Comisiunea consistă din următorii domni: Grigorie de Beldi, ca președinte, colonelul c. r. de stat maior Fabini, comitele suprem al comitatului Uniedoara Pogány, directorul de finanțe Nagy și vice-comitele baron Apor, ear din partea României generalii Pencovici și Budistean și căpitanul Ralet.

În onoarea comisiunii domnul comite suprem al comitatului nostru, Dr. Mauriciu de Brennenberg, a dat ieri, Duminecă la hotelul „Neurhrer“ un prânz, la care, afară de domni membrii ai comisiunii, au mai luat parte și dl vice-comite Thalmann și dl protonotar Tobias.

*

O ursoaică de vreo patru ani a fost împușcată ieri dimineață de către un locuitor din Gura-Rîului, carele a vândut ferea hoteliurului Neurhrer, de aici, după ce a fost primit mai înainte premiul de 40 florini dela comuna Gura-Rîului.

*

La alegerea a doua din Murș-Oșorheiu, s'evârșită ieri, a învins cu majoritate de două voturi Kossuthistul Ugron Gábor în contra guvernamentului Ballagi (Bloch).

*

Asupra furtului mare dela stația din Cluj, perchișiția n'a putut scoate încă nimica pozitiv la iveală cu privire la făptuitor. S'a mai arestat acum și vice-șeful stației Ludovic Schilling.

*

Junimea română din Reghin și giur invită la petrecerea de vară, care se va ține în 13 Iulie st. n. a. c. în sala promenadei din Reghinul-săsesc în folosul

scoalei române gr.-cat. din loc. Începutul la 5 oare p. m. Prețul intrării: pentru o persoană 1 fl. v. a., pentru o familie 2 fl. v. a. Comitetul arangiator e compus din domni: Dr. Alexandru Ceușian, medic, ca președinte; Alex. Donia alias Donescu, teolog, ca secretar; Petru Gorea, student, ca cassar. Ofertele marinimoase se vor cuita pe cale diaristică.

NB. Bilete de intrare se pot primi numai pre lîngă arătarea invitațiunei.

*

Junimea română din Șard invită la petrecerea de vară ce se va arangia cu scop filantropic Duminecă în 13 Iulie st. n. a. c. în Șard în „Bere“. Începutul la 3 oare p. m. Prețul intrării: pentru familie 1 fl., pentru persoană 50 cr. v. a. La timp nefavorabil se amână pe Dumineca următoare.

*

Crisa ministerială din București e rezolvată. După o telegramă ce am primit-o încă Sâmbătă, însă prea târziu pentru ediția foii, remanierea ministerului român se reduce la: eșirea d-lui Aurelian, dela culte și instrucție, și intrarea d-lui general Fălcoianu la răboiu, cel dintăiu fiind înlocuit de d-l Chitzu, până acuma la interne, pe care le-a primit în schimbul răboiului Ioan Brătianu, care altcum rămâne ministru-președinte.

*

Cholera. În Toulon au fost în noaptea de Sâmbătă spre Duminecă cincisprezece (15) casuri de moarte de cholera; ear în Marsilia în același timp cinci (5) casuri.

Autorități vieneze de medicină, între alții și vestitul epidemiolog dl. profesor Dr. Drasche, și-au exprimat acum de curând îngrijirile lor de o învasie a epidemiei în patria noastră. Fie ca aceste să n'aibe temei!

Altcum astăzi vine și din Italia o scire neliniștitoare, după care în lazaretul din Saluzzo a murit de cholera unul din lucrătorii italieni veniți din Francia; un al doilea dintre ei, bolnăvindu-se, a fost izolat.

*

Vestitul oculist din Viena, profesorul Dr. Jäger de Jaxththal a reposat în 5 Iulie n.

*

Victor Massé, vestitul componist francez a murit.

O scenă dureroasă, cetim în „Tutova“, a alarmat orașul Bărlad în ziua de 19 ale curenteii patru copilași murira de o dată de teribila otrăvă a arsenicului.

Iată faptul: Sâmbătă la 19 Iunie copilul Nicolae de 7 ani, a lui George Forțu, împreună cu Hristache de 6 ani, Ioan de patru și Mitrea de 3 ani, fii a lui Ghiță Ghenciu, asemenea copila Agripina, în etate de 3 ani, fiica lui Nicolae Iosipescu, jucându-se câteși cinci prin curtea lui Ghenciu, în molusul ce de curând era cărat în acea parte pentru nivelarea locului, au găsit prin molus bucățele de oare-care material, pe care copiii, crezându-l că este zahar de ghiață, l'au mâncat.

Unul din ei, Nicolae Forțu, cel mai mărișor, după cum însuși mărturisește, punând acel material pe limba, și vedând, că era acru, l'a dat îndata afară din gură; ear ceialalți patru copilași înghițindul, în cel mai scurt timp au fost cupriși de vătășuri și dureri îngrozitoare, astfel, că cu tot ajutorul medical ce li s'a dat la timp, n'a fost posibil a fi scăpați; toți patru copilași inocenți în aceeași zi își dederă s'fârșitul în cele mai cumplite dureri.

Îndată după acest nenorocit fapt de otrăvire unică în felul ei, autoritățile în drept au intervenit și din cercetările făcute până în prezent s'a putut constata deocamdată, că molusul din curtea lui Ghenciu, în care se jucau nenorocitele odrasle nevinovate, era cărat dela nișce binale a diferiți proprietari, ce se construiesc în strada parcului. Materialul vătăș de copii s'a constatat a fi arsenic.

Se crede, că această otrăvă a fost pusă în vre un beciu pentru uciderea gusganilor, apoi a fost scoasă împreună cu gunoii și aruncată în molus.

VARIETAȚI.

(Otrăviri cauzate de vasele de faianță.) Fiind însărcinat să esamineze nișce olării comune, care erau bănuite d'a fi produs accidente de intoxicatiune saturnină, d. Peyrusson a putut se constata, că un mare număr din aceste oale sînt încă vătășite cu o materie otrăvitoare. Lustrul lor cuprinde o cătime de plumb, care constituie un pericol serios, fiind că s'a putut scoate din 100 grame de lapte, care fermentase într'unul din aceste vase, dosa enormă de 22 centigrame de sulfat de plumb.

Se scie cu toate aceste, ne spune *l'Année scientifique*, că d. Constantin a inventat un procedeu mai economic și cu totul neofensiv, lustruirea cu borosilicat de calciu, descoperire, care a fost pusă în modul cel mai liberal la dispozițiunea publicului.

Lustruirea faianțelor fine, franceze și engleze a fost îmbunătățită mult prin adăogirea acidului boric și a boratului de calciu, cari îngăduie să se scadă într'o mare proporțiune cătimea de cerusă, care intra odinioară în compunerea lor. Faianțele astfel lustruite nu cedează de cât o mică cătime de plumb laptelui și bulionului fermentat. Cu toate aceste fiind, că plumbul este cel mai periculos din metoadele usuale, nu mai încapă îndoială, că dacă aceste vase nu pot produce otrăviri grave, ca oalele lustruite, ele pot printr'o întrebuițare zilnică să ocazioneze acci-

Keresztes Mező — „Prat dela Trajan“, p. 424 (acum Câmpia Turzii).

Klausenburg — „Clusch“, p. 450.

Várhely — „Gradisca“, p. 459 (Grădiște) etc.

Aceste am avut de țis astădată despre Tröster. Din încercarea de caracterizare ce i-am făcut și din traducerea părții despre Români, credem, că cetitorii își vor pute forma despre el o idee chiară și-l vor scia aștepta pe deplin. Mai avem numai atâta de observat, ca și la orice product spiritual, nu trebuie să perdem din vedere împregiurările și timpul, când a scris autorul.

Pe timpul lui Tröster etnografia în sensul de aji nu exista. Nu e mirare deci dacă el nu ne poate caracteriza și descrie așa de marcat, cum descrie sciința etnografiei de aji popoarele; cauza e, că n'avea principii normative etnografice, pe cari să le urmeze. Încât pentru originea noastră, trebuie să scim, că pe acel timp nu era dezvoltat naționalismul și astfel ceea ce el a scris despre noi, a scris fără patimă sau preocupatiune. El cunosea bine poporul român, îi vorbea limba, ne cunosea datinele și proprietățile noastre naționale, ne-a studiat și pe basa propriilor sale experiențe și-a exprimat părerea despre originea noastră. Și nu s'a înșelat; căci după el cam la un secol se începe lupta înfocată între aceia, cari susțineau latinitatea și continuitatea noastră și între aceia cari le denegau și abia în timpul nostru s'a făcut lumină, învingînd dreptatea. Abia în timpul nostru au început a recunoaște străinii, ceea ce străinul Tröster susținea despre noi acum sînt mai mult de două sute de ani!... Însemnătatea lui este deci învederată.

Turda, în Iulie 1884. Silvestru Moldovan.

dente, cari sînt cu atît mai mult de temut, cu cât eliminarea plumbului din economie cere un timp foarte lung.

(Cholera.) Foile franceze vorbind de cholera scriu și următoarea legendă: Un Muhamedan din Smirna, blând și evlavios, mergea pe drumul țerii către casă. De odată vede ceva înspăimîntător. Era cholera, care mergea și ea către Smirna. Muhamedanul se coboară de pe calul, pe care călăria și ingenuche înaintea cholerei. Aceasta mișcată de frica bietului om, începe a vorbi cu el.

„Dacă mergi la Smirna“, țise Turcul, „te rog cruță-mă pe mine, familia și pe cei, ce-i iubesc“. Cholera promise a-i împlini rugarea Turcul îmbărbătat mai cuteză să întrebe, căț oameni are se omoare. „Două mii“, îi respunse cholera. Pre când a ajuns Turcul în Smirna, cholera s'ecerase multe victime și din ții în ții muriau tot mai mulți. Turcul încreșut în promisiunea cholerei, aștepta să se îplinească cele două mii ca să mai treacă jalea. Într'o seară află însă, că au murit mai bine de două mii, oamenii muriau mereu și numărul jertfelor trecuse preste cinci mii.

„Cholera nu se ține de promisiune“, își gândi Turcul, „o să o mustru pentru călcarea promisiunii“. A și întâlnit-o și începu: „Mi-ai promis, că numai două mii de jertfe ai să faci, acum sînt preste cinci mii; nu e cinstit lucru a nu te ține de cuvînt“.

„Nu te-am înșelat“, respunse cholera, am încetat la două mii; de cealalte trei mii nu sîm eu de vină“.

„Dar cine?“ „Frica“, respunse cholera.

Bibliografie.

Făgărășeanu N., Ce trebuie să facem ca să putem întemeia o industrie în țară? — Idei pentru economia noastră politică. București, 1884.

Sciri economice.

Mulțimea ploilor ce cad continuu, țice „Democratul“ din Ploesci, împedică lucrările câmpului și împuținează mijloacele de câștig ale bieților muncitori; din cari cei dela munte se coboară cu miile pentru a căuta lucru la câmp. Ei însă, negăsind de lucru, din cauză că seceta a distrus recoltele dela vale; după ce s'au perdut mai multe țile de călătorie și au cheltuit ce au mai avut, se întorc plini de mânuire înapoi și caută de lucru aici la Ploesci, și din cauza prea multei aglomerări a ajuns să se mulțamească cu un franc și mai puțin pentru ția de lucru, ceea ce nu s'a mai pomenit în timpul verei.

Piața din Sibiu 4 Iulie n. Grân Hectolitra 74—80 Kilo fl. 6.60 până fl. 7.60, grân mestecat 68 până 72 Kilo fl. 5.10 până fl. 6.10, s'ecara 66 până 72 Kilo fl. 4.60 până fl. 5.20, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovēs 38 până 45 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 4.—80 până fl. 5.40, m'elaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 2.50 până fl. 3.—, semînță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, lîntea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, p'asat de grân 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, f'aină Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, sl'ănina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, s'eu brut fl. 33.— până fl. 36.—, s'eu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de s'eu fl. 56.— până fl. 58.—, s'ăpumul fl. 32.— până fl. 34.—, f'eu 100 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirital p. 100 L. % 28 până 30 cr., carnea de vită Kilo 46 cr., carnea de vițel 40 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 20 până 24 cr.

Piața de Aiud. Grân curat hecolitra fl. 5.90 până fl. 6.—; mestecat fl. 4.70—4.80; s'ecara fl. 4.—; cucuruzul fl. 3.90 până 4.—; cartofi de vară fl. 2.— până 2.10; vișine fl. 4.— până 4.10; var fl. 1.20; mazerea fl. 3.10 până 3.20; carnea de vită Kilogr. 44 cr. de porc 48 cr.; de berbec 80 cr.; 32 cr.; sl'ănina 80 cr. oușle p'arechia cu 3 cruceri.

LOTERIE

tragerea din 5 Iulie st. n.

Budapesta: 52 76 57 70 51

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNET“.

Toulon, 6 Iulie n. De aji dimineață sînt patru morți de cholera. În cele din urmă 24 oare au murit preste tot nou-șpre-șce inși de cholera.

Marsilia, 6 Iulie n. De aji dimineață nou-ș morți de cholera. În cele din urmă 24 oare au murit preste tot cincispre-șce inși de cholera. O sută cincispre-șce Italiani s'au imbarcat spre Neapole.

Cair, 7 Iulie n. O telegramă din Dongola comunică: Debbach a fost atacată la s'fârșitul lui Iunie de 13,000 insurgenți. Atacul a fost respins după o luptă înverșunată și împreună cu perderi mari din am'endou-ș părțile.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

nobilul popor roman, fie-căruia, care pricepe anticitățile romane.

„Dela străbunii acestor Walachi au rămas împrăsciate prin țară inscripții minunate; ei au ridicat aici orașe mari, șoselele le-au pravat cu petrii după datina romană de atunci și astfel țara, care astăzi se numește Transilvania, au adus-o într'o stare frumoasă în vechime, ca un Lațiu în miniatură, cum aceasta se poate vedea încât-va din ruinele lor de peatră, pe cari însă le-a distrus țaria timpului nimicitor.“

Până aci vorbește autorul. Am văduț cu câtă bunăvoință, cu câtă sinceritate și iubire de adevăr se exprimă despre noi. Să află ce e drept în detaiuri unele mici neesactități, dar ele provin mai cu seamă din cauză, că autorul se afla departe de patria sa în Germania, când își scria cartea. În general însă el susține adevăruri recunoscute abia în țilele noastre pe deplin: latinitatea și continuitatea noastră în țerile în care locuim aji. Cu privire la originea noastră, el o susține într'o formă cu totul corectă, adică poporul român este format din coloniile romane, rămase sub stăpânirea Iefilor în Dacia, amestecate cu unele frânturi din popoarele, ce au trecut cândva pe aici. La credința în romanitatea noastră l'a adus pe autor cu deosebire marea asemănare, ce există între limba română și română, o împregiurare, despre care autorul în mai multe rânduri își exprimă mirarea și uimirea sa, ear alte manifestații cavaleresci și poetice ale vieții noastre naționale îl încântă și entusiasmează, așa d. e. îl entusiasmează vitejia și desteritatea Românilor în luptă, așa îl încântă viața idilică de cioban din munți, puind mai pe sus cântecul doimașului român, ca cel al lui Pan și al țeilor

sei silvani, dar cu deosebire îl încântă jocul național și găteala de s'erbătoare pictorească a femeilor și fetelor române, într'atata, încât el vede în fie-care fecioară română o „floralia“ romană!

Cu cap. VII. se începe descrierea topografică a Transilvaniei, amintindu-se și descriindu-se localitățile și fluviile mai însemnate. Descrierea începe cu Sibiul și jurul lui ca centru politic-național săsesc, apoi făcînd un cerc dela ost spre vest preste nord descrie după ținuturi sau văi întregă țara, încheind cu țara Hațegului. Așa după Sibiul și jur urmează țara Oltului, țara Bârsei, Secuimea, valea T'ernavelor, valea superioară a Murșului, Câmpia etc. În tractarea aceasta descriptivă unele ținuturi și localități sînt amintite numai cu numele, sau descrie pe scurt, ear altele mai pe lung și mai în special. Între aceste din urmă se țin ținuturile locuite de Sași dimpreună cu localitățile lor și cu deosebire cele trei orașe principale săsesci: Sibiul, Brașovul și Bistrița. (Nösen).

Ce se ține de noi și în aceasta parte aflăm unele date, ce ne interesează, așa d. e. autorul ne aminteste în mai multe locuri, precum în ținutul Bistriței, unde țice, că pe teritorul orașului Bistrița, care se estinde până la granița Ungariei, și a Moldovei locuiesc o așa mulțime de Români, încât ar pute forma un guvernament, o provincie (Grafschaft) și că bistrițenii „prin ei înfundă pasurile străme ale munților și le păzesc și supraveghează așa, că vrășmașul nu poate străbate ușor prin ele.“ Despre valea Hațegului țice că este locuită aproape numai de „römische Wallachen“, etc. Mai departe aflăm aici și puține numiri românesci, precum sînt: Hermannstadt — „Sibie“, p. 363.

Bursa de Viena
din 5 Iulie st. n. 1884.

Table with financial data for the Vienna market, including gold prices, interest rates, and various securities.

Bursa de Budapesta
din 5 Iulie st. n. 1884.

Table with financial data for the Budapest market, including gold prices, interest rates, and various securities.

Depuneri de bani

primesce institutul subsemnat spre fructificare, pre lungă denunțiere în termene scurte, cu 5% și fără denunțiere, replătibile îndată la cerere, cu 4 1/2% interese la an.

Fructificarea depunerii începe cu ziua care urmează după ziua depunerii și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea. Durata cea mai mică a unei depuneri este de 15 zile.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fiecărui an, interesele neridicate se adaug la capital și se fructifică earăși. Contribuțiunea dela interesele depunerilor o plătesce institutul.

Depunerile trimise prin postă, prelungă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna cu întoarcerea postei; asemenea se pot efectui prin postă denunțieri și ridicări de capitale.

Sibiiu, 20 Iunie 1884.

„Albina“

Institut de credit și de economii.

SPIRT

de grad urcat, 90-92 % și rachiu

Frații Hager

Fabrică de spirt în Sibiiu.

28 (17-20)

Merită atențiune! 51 (3)

Epilepsie

bolnavi de convulsioni și de nervi

afără ajutor sigur prin metodel meu.

Onorar numai după succese învederate.

Tractament prin epistole. Sute s'au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

Acții și Scrisuri funciari de a bancei

ALBINA

se cumpără și cu prețuri urcate

asemenea se cumpără

cu prețuri solide

ACTII

de a bancelor

„Furnica“, „Transilvania“ și „Aurora“

și pe lunga rentornarea sumelor deja plătite se iau

Certificatele pentru Acții

ale

„Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu.“

A se adresa în Gherla (Sz.-Ujvár) la

Cancelaria NEGRUTIU.

57 (1-3)

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Teius, Teius-Arad-Budapest, and Copșa mică-Sibiu. Includes columns for train types and departure times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.